

## Zeine loaetst'n...

Ceriel liepbt alteid rond ob 't hof en in 't koolmagazein ob de Koaederhoek. Ei oaed'ter goeul zein leev'n geweirkt, méé de groeude schubbe kool'n geschebd, ob den bascuul gezèd en in zakk'n gedoan, z'uidgevoerd méé peird en kerre. 't Selfs oz Magriet en Mercel ob de Koaederhoek kwoaem'n woeun'n en de zoeke overpaktigen, bleev 'tei komm'n en schebtige'gei kool'n leuk voeurdien, zonder dadde ging'tei kapodt, 't woaes zein lank leev'n.

Ei woaes nie groeud en ei liebt een beetjen gestuibdt en ob oæksteroeug'n, en 't lievste dadt'ei dééd woaes een puibken roeuk'n. Moaer 't woaes wel ne toaei'n, oster bèi hem een beetjen 't vel van zein hand'n woaes en 't bloedtige wadde, ei moesdt'ei géén'n meircrucrom èn ov géén zalve ov windsels, ei wréév'ter een beetjen cementpoer oovre en 't woaes gedoan.

Margriet en Mercel lied'n hem doen, 't woaes ne goe mens en z'oaendre veel hulpe van, alluus kuiste'g'ei ob, d' er bestond géén'n beet'ren gebuur dan Ceriel.

Moaer ob zeek'ren keer, Magriet oaed gezien, zein puibe smoaekt g'em nie meer, en ei liebt te tast'n oæn zein koaeke. Dad duurdige eenigste doaeg'n moaer ob ne voernoene vroeg 'tei oæn Magriet om ne spielle en mee een groeude trektaae zedde'gei hem ob ne stoel in 't agterhuis voeur die spielle. Magriet die tog nieuwsgierig woaes ging ne keer pieb'n vanuid 't deurgad, en ze zag Ceriel meroaek'len mee die taae in zeine mond, ei verzedd'g'em een beetjen ob zeine stoel, keek nog ne keer goed in de spielle en voeldige..., àèi..., nog ne keer..., àèi..., rond in zeine mond. Moaer alméénekeer oaed'ei em vaste en ei trokt..., àèi..., Ceriel stobtige..., moaer tons koleirig geweg, trokt'ei nog ne keer méé veel geweld..., en den tand schoodt'r'uid.

Ceriel sprong buid'n, speektige een poaer keer in 't ronde en lied tons zein'n kromm'n tand zien oæn Magriet.: “ 't woaes meine loaetst'n”.

En ost van de peine woaes ov van 't verdriedt, moaer der stondt woedre in zein oeug'n.

Doae woaes Cyriel Van Hecke van de Koaederhoek.

Van Parys August